

[Landbrugsministeren.]

Alle disse problemer kan vi nok drøfte under dette lille lovforslags behandling, men vi kan ikke løse dem, og jeg er ikke i tvivl om, at folketinget kommer til at beskæftige sig med disse forhold på langt bredere basis, end der her er tale om.

Iøvrigt gjorde det ærede medlem hr. Jørgen Gram opmærksom på, at landbrugets kreditmuligheder for tiden er genstand for behandling i realkreditkommissionen. Vi må vel snart høre noget fra den, og så vil en del af de spørgsmål, vi har drøftet her, kunne tages op til fornyet behandling.

Det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær) gjorde nogle bemærkninger om sikkerheden for købmændenes tilgodehavender og spurgte: Når der intet korn er, hvad så med sikkerheden? Det er jo sådan, at købmændene har haft mulighed for at gøre fortrinsretten gældende allerede pr. 1. oktober, og overfor de kreditorer, som de ikke mener er solide og bør have en rimelig ordning, har de gjort deres panteret gældende. Det, der er tale om her, er jo, at man kan forhandle sig tilrette om en rimelig ordning; efter lovforslaget tvinges ingen købmand til at give kredit.

Jeg blev lidt betænkelig ved det ærede medlem hr. Aage Foghs bemærkning om, at han i udvalget ville kræve en hel del spørgsmål besvaret, inden han og hans parti tog stilling til dette lovforslag. Jeg vil gerne medvirke til, at alle rimelige spørgsmål besvares hurtigst muligt, men jeg beder det ærede medlem om ikke at stille spørgsmål, som det vil tage så lang tid at besvare, at loven ikke får nogen praktisk betydning for dette års vedkommende. Lovforslaget er kommet frem efter et stærkt ønske fra samtlige landbrugets organisationer, landboforeninger og husmandsforeninger; jeg synes, det er velbegrundet, og derfor håber jeg, at vi finder frem til en ordning, så at loven kan få virkning for indeværende år, som det var meningen.

Jeg forstår ikke rigtigt det ærede medlem hr. Aage Foghs bekymringer med hensyn til lovens § 3, stk. 2, hvor der står, at man ikke kan disponere over høsten uden pant-havernes samtykke. Det er jo også en forudsætning for det, der foreslås her, at den ordning, der træffes, træffes efter overens-

komst mellem skyldner og panthaver. Det er hovedsagen i dette lovforslag. Det ærede medlem, som kender de praktiske forhold ude i landbruget, ved godt, at det mange gange kan være god økonomi at bruge kornet til opfodring og på den måde blive i stand til at betale gælden til købmanden i stedet for at betale sin regning med noget korn, som købmanden ikke bryder sig om og ikke vil give en ret høj pris for.

Jørgen Gram: Jeg finder ingen anledning til at knytte bemærkninger til ministerens udtalelser, idet jeg har det indtryk, at ministeren afgjort har vilje til at finde frem til det bedst mulige resultat og give de oplysninger, som vi gerne vil have i udvalget.

Jeg har et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Aage Foghs spydige udtalelse om, at jeg sang min sædvanlige sang om landbrugets dårlige stilling. Synes det ærede medlem da selv, at det er en strålende stilling, landbruget har for tiden? Mener han det udfra de produktions- og afsætningsvilkår, vi har, eller er det ærede medlem kommet så langt væk fra det praktiske landbrug, at han ikke kan se eller høre, hvordan det står til ude omkring i dette øjeblik? Det talmateriale, det ærede medlem kom med, var jo et eneste bevis netop for det, jeg sagde: at prioriteringen ude omkring er sådan, at det danske landbrug hviler på et ustabilt fundament. Nu i 1954 kan det ærede medlem godt komme og sige: I skulle have optaget større førsteprioriteter for 5 eller 10 eller 15 år siden — men det giver jeg ikke meget for, for det er bagklogskab. Dengang de forskellige kreditforeningspapirer stod i pari, hørte vi ikke det ærede medlem sige, at nu skulle man søge at overprioritere; selvom man ikke burde optage lån til brug i nedgangstider, skulle man gøre det alligevel. Nej, det er først nu, han siger det; og hvad ville det i det hele taget have hjulpet dengang at optage større førsteprioritetslån? Ja, måske for ganske enkelte, der havde mulighed for at kunne det, men det er ikke dem, der er mest i knibe nu; men for de allerfleste, der havde både første-, anden-, tredje- og fjerdeprioritetslån, ville det ikke have været muligt; for de penge, man eventuelt kunne have lånt hos kreditforeningerne, ville være gået til afbetaling på de senere lån,